

Glad i

OVERRRASKEL

Følg med på sb.no 17. okt

lokalhistorie

Tunge tråkk i viktig

Frank O. Eriksen er samler av gamle kjøretøyer og mye annet interessant for nostalgikere. Og da er det helt naturlig at han også har anskaffet en gammel viserguttsykkel. FOTO: SVEN ERIK LUND

Visergutten var en viktig og nødvendig medarbeider i gamle dagers handelsnæring, forteller Frank O. Eriksen. Og ingen snakket om barnearbeid.

Selv var Frank O. Eriksen visergutt flere steder mens han gikk på Haukerød skole annenhver dag.

Best husker han tiden hos Gunnar Roland Asbjørnsen, som drev Fruktlageret rett under Prommen nederst i Storgata.

- Da gikk jeg i 3. klasse og hadde fem kroner dagen, men det var med egen sykkel med kasse på bagasjebrettet, forteller Frank og legger til at han slapp å ha lass både foran og bak, slik de med vanlig viserguttsykkel ofte hadde. Men det kunne være stritt nok, for eks. en tur fra byen til Fevang med 10 kg poteter.

- Da jeg endelig kunne banke på hos kunden, var ingen hjemme. Jeg ville jo

helst ikke ha den turen om igjen, og satte fra meg posen på trappa. Etter hvert begynte det å regne, papirposen gikk i oppløsning, og potetene trillet utover. Kunden var ikke blid, og Asbjørnsen var ikke blid, men jeg kan ikke huske at det ble noe lønnstrekk, forteller Frank.

Ellers var det sykling til Christensen i Ranvik hver dag med friske grønnsaker. Det var litt stas å kjøre gjennom den flotte smijernsporten, erindrer Frank. Oppover i Orelund var det også mange leveranser.

- En gang veltet jeg stygt i grusen og fikk en del skrammer. Hos bokhandler Nicolaysen så de hendelsen, og tok meg inn i huset til plastring og forbinding. Leveranser til kafeer og restauranter var også vanlig, og jeg hentet varer på Gartnerhallen, som den gangen holdt til i Kurbadet.

En annen budjobb han hadde var hos Kvikk Kopi, som Fredrik Friis drev.

- Der skulle jeg være regningsbud, men det ble ofte lange turer med dårlig inkassoresultat. Det var lett for mange å bare avvise en guttunge.

SER?
ber!

Vibeke Bjerkaas
Utviklingssjef sb.no

yrke

Foruten at du her ser en visergutt med drakjerre, ser du litt dramatik i Kongens gate 13. april 1946. En militærjeep har kollidert med en sivil personbil, og stor oppmerksomhet oppstår fra så vel politi som publikum. Det var mye militærtrafikk i og rundt Sandefjord i årene like etter krigen. Legg ellers merke til de mange fine bygningsdetaljene. FOTO: POLITIETS ARKIV

Bedre gikk det da jeg ble visergutt og bakeplatepusser, først hos Baker Alfheim, senere hos Baker Johannessen. Hos sistnevnte tok jeg min første leksjon i bilkjøring som gutt, men selvsagt ikke ute i trafikken. Jeg avanserte til bud på brødbilen som gikk hver dag til butikkene, annenhver dag til privatkundene. Erling Malmberg kjørte og jeg løp. Prisene i 1956 husker jeg godt. Det var 85 øre for kneipp, 18 øre for

wienerbrød, og 15 for skolebrød og boller.

- Toppen av viserguttkarrieren, om han skal bruke det uttrykket, var da jeg fikk kjøre Tempo trehjuling med kasse for Sandefjord kommunale vaskeri.

- Å få kjøre noe med motor var jo rene drømmejobben, kan du tenke deg. Da hadde jeg fylt 16 år og gikk på realskolen hver dag, så det ble stort sett snakk om ettermiddags- og feriejobbing.

Spør du hva pengene jeg tjente som visergutt gikk til, husker jeg først og fremst klokke og sykkel, avslutter Frank, som senere i livet er blitt så motorisert som noen kan ønske seg. Neste lørdag skal Frank fortelle mer om viserguttyrket på et mimretreff, og da bør alle tidligere visergutter møte opp og fortelle om egne minner.

Tekst: Sven Erik Lund